

Velkommen igen, Guds engle små

C.E.F. Weyse

Sats: Anders Olesen 2019

N.F.S. Grundtvig

S
A

1. Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra høj - e him - mel - sa - le, med
2. Vel mødt un - der sky på kir - ke - sti, på sne ved mid - nats - ti - de! Ud -
3. Vor hyt - te er lav og så vor dør, kun ar - mod er der - in - de, men
4. Med ven - li - ge øj - ne him - mel - blå, i vug - ger og i sen - ge, vi

T

5

S
A

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - sa - le! Trods
bæ - re vor jul ej næn - ner I, der - på tør nok vi li - de o,
gæs - tet I har en hyt - te før, det dra - ges vi til min - de; er
pus - lin - ger har i hver en vrå, som blom - ster gro i en - ge; o,

T

9

S
A

kling - ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le
gan - ger dog ej vor dør for - bi, os vol - der ej den kvi - de!
kru - set af ler og ka - gen tør, der - i sig eng - le fin - de.
syn - ger for dem, som lær - ker slå, som hørt de har ej læn - ge!

T

S
A

5. Så drøm - me de sødt om Bet - le - hem, og er det end for - blom - met, de
6. Da våg - ne de mildt i mor - gen - gry og tæl - le mer ej ti - mer, da
7. Da van - dre Gods eng - le op og ned på sal - mens to - ne - sti - ge, da
8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes! Da

T

S
A

drøm - me dog sandt om bar - nets hjem, som lå i kryb - be - rum - met, de
hø - re vi ju - le - sang på ny, som sig med hjer - tet ri - mer, da
by - der vor Her - re selv Guds fred til dem, den ef - ter - hi - ge; da
skal, som en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort vug - ges. Vor

T

S
A

drøm - me, de le - ge jul med dem, hvis sang de har for - num - met.
klin - ger det sødt i hø - jen sky, når ju - le - klok - ken ki - mer.
åb - ner sig Him - lens bor - ge - led, da kom - mer ret Guds ri - ge.
Fa - der i Him - len! lad det ske, lad ju - le - sor - gen sluk - kes!

T